

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 44/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Š. S., trvale bytom K., prechodne bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. A., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním a rozhodnutím Okresného súdu Komárno vo veci sp. zn. 8 C 4/98 a konaním a rozhodnutím Krajského súdu v Nitre vo veci sp. zn. 8 Co 115/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. S. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2006 doručená sťažnosť Š. S., trvale bytom K., prechodne bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. A., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) konaním a rozhodnutím Okresného súdu Komárno (ďalej len

„okresný súd“) vo veci sp. zn. 8 C 4/98 a konaním a rozhodnutím Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) vo veci sp. zn. 8 Co 115/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta porušenie jeho základného práva priznaného čl. 6 dohovoru konaním a rozhodnutím okresného súdu a krajského súdu z dôvodu, že jeho záležitosť vo veci určenia povinnosti umožniť nerušené bývanie a iné nebola spravodlivo, nestranne a v primeranej lehote prejednaná a rozhodnutá.

Na základe týchto skutočností sťažovateľ žiada „... rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 13. 10. 2005 sp. zn. 8 Co 115/05, ako aj rozsudok Okresného súdu v Komárne zo dňa 1. 3. 2005 sp. zn. 8 C 4/98 považovať za neplatné a zákonu odporujúce“, ... „aby bol obnovený stav pred porušením“, ... „že po vyhovení sťažnosti sa mi prizná primerané finančné zadostučinenie podľa čl. 27 ods. 3 Ústavy SR v sume 500.000.- Sk,“ ... „trovy žiadam zohľadniť aby som ich mohol dostať späť, ktorých vznik zaviniť v značnej miere súd. Spolu s ostatnými náležitosťami zabezpečiť ich návratnosť k mojim rukám, nakoľko som finančne ako invalidný dôchodca na to odkázaný...“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí ústavný súd vychádza z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ktoré ustanovujú náležitosti sťažnosti.

Podľa § 20 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho právny zástupca. K návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ak má byť predmetom konania pred ústavným súdom sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, návrh na začatie konania musí obsahovať aj náležitosti ustanovené v § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v nej musí označiť základné práva a slobody, ktoré boli podľa jeho tvrdenia porušené. Sťažnosť musí tiež obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a musí byť v nej označené, proti komu smeruje. K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sťažnosť prípustná len vtedy, ak sťažovateľ vyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje. Z toho vyplýva, že musí súdu preukázať, či ich vyčerpal.

Sťažnosť sťažovateľa napriek skutočnosti, že v konaní pred ústavným súdom je zastúpený advokátom, podľa názoru ústavného súdu zákonom ustanovené náležitosti neobsahuje. Sťažovateľ síce označil za porušovateľa svojho základného práva okresný súd, v odôvodnení však uvádza, že porušenia jeho práva sa dopustil aj krajský súd

a zodpovednosť žiada uplatniť aj voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti uvádza, že konaním a rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu čl. 6 dohovoru, a to v dôsledku toho, že jeho záležitosť nebola spravodlivo, nestranne a v primeranej lehote prerokovaná, sťažnosť však neobsahuje návrh rozhodnutia, ktorého sa v konaní pred ústavným súdom domáha.

Ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzvať sťažovateľa na doplnenie sťažnosti o predpísané náležitosti, pretože vo veci určenia povinnosti umožniť nerušené bývanie a iné je právoplatne rozhodnuté a do právomoci ústavného súdu nepatrí preskúmavanie právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov.

Z uvedených dôvodov preto ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2006